

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Caelestinus episcopus sanctae Synodo apud Ephesum congregatae,
dilectis & desideratissimis fratribus, in Domino salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

Ερμηνεία τῆς κατάθεσεως.

Αρκάδιος, καὶ Προϊεκτος, ἐβίλα-
 βέσατο Ἐπίσκοποι καὶ πρεσβυτέραι ἐπι-
 στον. Καθὼς ἐκέλευσεν ἡ ὑμετέρα
 μακαριότης, ἵνα εἰς τὴν πάντων γνώ-
 σιν ἔλθῃ τὰ γραμμάτια τὰ προσενη-
 χθέντα, ἵνα πολλοὶ εἰσι τῶν ἀγίων
 ἀδελφῶν καὶ ἐπισκόπων ἡμεῶν, οἱ
 ἴνες Ρωμαῖσι ἀγνωστοί, * διὰ τὴν πο-
 λὴν καὶ ἑλληνιστὴν * παρεκομιθεῖσα ἐπι-
 σολὴ μετέβηθη καὶ εἰ κελεύσιν-
 τε, ἀναγνωθῆσεται.

* διὰ τὴν πο-
 λὴν καὶ ἑλληνιστὴν *

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίπ-
 πων εἶπεν· Ἡ παρεκομιθεῖσα ἐρ-
 μηνεία τῆς ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλεστά-
 του καὶ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῶν Ρω-
 μαίων ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ὑποδεχθεῖσα, ἀναγνωσκέστω.

* παρεκομι-
 θεῖσα

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, καὶ περιμνητέλος νοταρίων ἀπέγνω.

Κελέσιν ἐπὶ τῇ ἀγία συνόδῳ, τῇ ἐν
 Εφέσῳ συναχθείσῃ, ἀγαπι-
 οῖς καὶ ποθητοτάτοις,
 ἐν κλεῖω χαί-
 ρειν.

Interpretatio depositionis.

Arcadius & Proiectus episco-
 pi & legati dixerunt : Sicut iussit
 beatitudo vestra, ut allatae literae
 in omnium notitiam veniant ;
 quia sanctorum fratrum episco-
 porum nostrorum non pauci sunt,
 qui Latine nesciunt, propterea
 allata epistola Graece quoque red-
 dita est, & si iusseritis, legetur.

Flavianus Philippensium epi-
 scopus dixit : Allata interpretatio
 literarum sanctissimi, Deoque di-
 lectissimi episcopi sanctissimae ec-
 clesiae Romanae suscepta legatur.

Petrus presbyter Alexan-
 drinus, & notariorum primicerius
 legit.

Cælestinus episcopus sanctae Sy-
 nodo apud Ephesum congrega-
 ta, dilectis & desideratis-
 simis fratribus, in Do-
 mino salutem.

ΤΟΥ ἀγίου πνεύματος ἐμφα-
 νίζῃ τὴν παρουσίαν τῶν ἱερέων
 ἢ συνόδου. Ἐληθὲς γὰρ ὅστις τὸ γε-
 γραμμένον, ἵνα καὶ οὐ δύναται ἡ
 ἀλήθεια ψεύσασθαι, ὅτι δὴ ἐν βίβλ-
 γλίῳ ποιῶν ἐκείνῃ φωνῇ ὅπου
 δύο, ἢ τρεῖς εἰσι συνηγμένοι ἐπὶ τῶν
 ἐμῶν ὀνόματι, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐ-
 τῶν. Τούτου οὕτως ἔχοντα, εἰ οὐδὲ
 τὴν οὕτω βραχέως δεξιμοδὸν πνεύ-
 μα τὸ ἅγιον ἀπολείπειται, πόσω μάλ-
 λον αὐτὸ νῦν μεσιτῆρας πειθόμενον,
 ὅπου εἰς ἐν συνήχῃ τσοῦτο πλη-
 θος ἀγίων ; καὶ γὰρ ἅγιόν ἐστι καὶ τὸ οἰ-
 κειῶν σέβας σωτέριον· ἐν ᾧ, κα-
 τάπερ ἐκείνης τῆς μερίδος τῶν ἀποστόλων συνόδου, ὡς ἀνέγνωμεν, ὅστις

SPIRITVS sancti testatur præ-
 sentiam congregatio sacerdo-
 tum. Verum est enim quod legi-
 mus, quia nec potest veritas men-
 tiri, cuius in euangelio ista sen-
 tentia est : *Vbi duo vel tres congre-
 gatiferint in nomine meo, ibi ego
 sum in medio eorum.* Quod cum
 ita sit, si nec huic tam breui nu-
 mero Spiritus sanctus deest, quā-
 nto magis eum nunc interesse cre-
 dimus, quando in vnum conuenit
 tanta turba sanctorum ? Sanctum
 namque est pro debita sibi vene-
 ratione Concilium ; in quo utiq ;
 nunc apostolorum frequentissimi
 mæ illius, quam legimus, congre-

Matth. 18.
 v. 20.

Act. 15.

gationis aspicienda reuerentia est. Nunquam his defuit magister, quem receperant prædicandum, adfuit his semper Dominus & magister: sed nec docentes a suo doctore deserti sunt vnquam. Docebat ille qui miserat; docebat qui dixerat quid docerent; docebat qui in apostolis suis se confirmat audiri. Hæc ad omnes in commune Domini sacerdotes mandatae prædicationis cura peruenit: hereditario in hanc sollicitudinem iure constringimur, quicumque per diuersa terrarum, eorum vice nomen Domini prædicamus, dum illis dicitur: *Ite, docete omnes gentes.* Aduertere debet vestra fraternitas, quia accepimus generale mandatum: omnes etiam nos id agere voluit, qui illis sic omnibus in commune mandauit officium. necesse est vt competenter nostros sequamur auctores. Subeamus omnes eorum labores, quibus omnes successimus in honore. Præstemus eorum diligentiam prædicatis, post quæ, monente Apostolo, nullam prædicationem iubemur adiciere. Non est minor tradentis officio custodia traditorum. Illi iecerunt fidei semen; nostra hæc sollicitudo custodiat, vt incorruptum & multiplicem fructum nostri patrisfamilias aduentus inueniat, cui soli vtique apostolorum assignatur vbertas. Loquente namque electionis vase, plantare & rigare non sufficit, nisi Deus dederit incrementum. Agendum igitur est la-

ὄρα ἢ ἀλάβειαν. ἔδε πῶ ποτε τοῦτων ἀνοχὴ
* ἀπολείπει ὁ πρῶτος αὐτῶν κηρυχθεὶς
διδάσκαλος. παρὼν αὐτοῖς αἰεὶ ὁ κύριος
καὶ διδάσκαλος. ἀλλ' ἔδε * διδάσκοντες
ἄλλοι παρὰ τὴν οἰκίαν διδασκαλίας πῶποτε
κατελείφθησαν. ὁ πέμψας ἐδίδασκεν.
* ὁ τοῖς οἰκειοῖς διδοῦσιν ἐαυτὸν ἐμφανίζων.
ἀκούεσθε ταῦτα πρῶτα πάντων
εἰς τὸ κοινὸν, κύριοι ἀδελφοί. ἅ τ' ἡμεῖς
ἀγαπήσαμεν διδασκαλίας ἢ φρονήσεως
παρ' ἐπεμψάμεθα δικαίως κληρονομήσαντες
εἰς ἡμᾶς. ἐν ταῦταις τῆ φρονήσεως σφίσι
ζῆλον ἔχοντες πάντας, καὶ ἀπὸ πάντων
οἰκουμένην, τῆς κείνων διαδοχῆς ὅτι
νομα κωλύει κηρύττοντες, ὡς ἐκείνοις
ἠερέταται. πορευθέντες μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη. ἠερέτατε ἢ ὑμετέρας
ἀδελφότητος ὁφείλητε, ὅτι πρῶτον
ἐξέλιτο γρηγορήσειν ἐν πολλῷ καὶ ἡμᾶς
αὐτῶν πάντας τὸ πρῶτον ἠερέτατε,
ὅστις πάντων ἐκείνοις πρῶτον κοινῆς
εἰρήνης ἐπέτατο πίστεως ἐκλειψείας.
διὰ τὸ καὶ ὅτι, ὅπως ἠερέτατος τοῖς
ἐαυτῶν περὶ ἀκολουθήσωμεν, ὑπεσέλθοντες
πάντες αὐτῶν τὸ κάματον καὶ τὸ
θύτων διαδέξασθαι ἡμῶν, χρηρησώμεν
τὸ ἡμῶν τῶν διδασκασί. μὴ δὲ, ἡπομνησκόντες
ἐκ τοῦτον, οὐδεμίαν διδασκαλίαν
ἠερέταται καὶ ἐκλειψείας. ἐκ τῶν
ἐστὶν ἐκλειψείας ἡμῶν τὸ ἠερέτατος
διδάσκοντες ἢ τὸ παραδιδόμενων φυλάττειν.
ἐκείνοις ἠερέτατος τῆς πίστεως
τὰ ἀερέταται. ταῦται ἢ ὑμετέρας
ἀσφαλιζέσθαι, ὅπως ἀδιάφθοροι καὶ
πολυπλασιασθέντες καρπὸν ἢ παροῖσια
τῶ ἡμετέρου δεσπότητος ἔσμεν, ὡς
μόνον ἢ ὡραμότης τῆς διδοῦσαν
ἐμφανίζεται, καὶ ἡμετέρων τοῖς
ἐκλειψείας Γαῦλον, ἐαυτῶν
φυτέειν καὶ πόσειν ἐκ ἐκλειψείας, εἰ μὴ
θεὸς τὸ αὐξάνειν καὶ πληθύνειν
ἐχαρίσατο. ὅπως

Matth. 10.

Luc. 10. v. 16.

Matth. 28. v. 19.

Galat. 1. * admittere.

Ioan. 15. 1. Cor. 3.

ANNO CHRISTI 431. * ἀπολείπει * ἀπομνησκόντες * ἐκλειψείας * ἐκλειψείας

ANNO CHRISTI 431. 5ta Δεκεμβριος

ὅπως καμάτω κοινῶν ἐμπροσθεν
αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς
ἕως τῆς νῦν συγκεντρωθέντων φυλάξωμεν.
ἐμείνο ἵνα παρ' ἡμῶν αἰτεῖται, ἵνα καὶ
τῷ ἀποστόλῳ ἀποστατήσωμεν. ἕτερον γὰρ
νῦν προσωπὸν ἔχει, ἀλλ' ἡ ἡμετέρα πί-
στις καλεῖται πρὸς δίκην. ὅπλα πνευ-
ματικά θωρηξάμεθα δεῖ, ὅτι πόλε-
μοι κινουῦνται ψυχῶν καὶ βέλη ῥημά-
των, ὅπως ἐν τῇ πίστι τῆ βασιλείας ἡ-
μῶν ἀφραμείνωμεν. πάντας νῦν τῶν
ἐκείσε ὁ μακάριος Παῦλος ὑπο-
μιμησκει, ἔνθα Τιμόθεον μύθειν
ἐπέτελλε. ὁ αὐτὸς τριγαροῦ τόπος,
ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις τῶν αὐτῶν διακο-
νίας καὶ νῦν ἀπατῆ. ἡμεῖς τε νῦν πρὸς
ξωμῶν, καὶ ἀποστάσωμεν εἰς τὸ τοῦτο, ὅ
ἐμείνω πρὸς τὴν πρὸς ἐστακται ἵνα
μὴ ἄλλοις φρονῆ, καὶ ζήσεις ἐκ
τῆς παρουσίας μάλιστα μακρολο-
γίας μηδεὶς ἐντινέτω, ὡς αὐτὸς προ-
σέταξε. μὴ ὡμῶν ὁμοψυχοί, ἐν καὶ τὸ
αὐτὸ φρονουῦντες, ἐπεὶ δὴ τὸ τοῦτο συμ-
φέρει μηδὲν διὰ φιλονεικίαν, μηδὲν
πρὸς τὴν διὰ ματαίαν κενοδοξίαν
ἀλλ' ὡμῶν. μία ψυχή, καὶ καρδία μία
ἔστω πῶς πάντων, ὅτε ἡ πίστις, ἡ ἕξις μία
ᾗ, ἀφραγαράσεται. πορεύεται, μάλ-
λον ἢ ἀρρωθεῖται τὸ τοῦτο μὴ ἡμῶν κοινῆ
πάντ' ὁ σωτήριοι. εἰς κελύθειον κα-
λεῖται ὁ κελύθειον πᾶσ' ἡ οἰκουμένην.
ὠθιῶνται ὁ σείων πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ
ὁ λυτρωτὴς συκοφαντῶν ὑπομύθει.
θωρηξάμεθα τὴν πανοπλίαν τῆς θεοῦ ἡ ὑ-
μετέρα ἀδελφότης. οἶδατε τὴν πει-
κεφαλῶν, ἡ ἕξις τῆ ἡμετέραν ἀσφα-
λίξεται κεφαλῶν, πῶς θωραξ τὸ ἡμέτερον σῆδος τῆ γῆς. οὐ νῦν πρὸς τὸν
ὑμᾶς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ πρὸς ἀποστολῶν ἐδέξαντο. εἰδὲς ἀμφιβάλοι,
τῆ θεοῦ σιμωργουῦτος, ὅς ποιεῖ τὰ ἀμφοτέρω ἐν, ὅπως ἀποτεθέντων ὅ-
πλων εἰρήνη διαδέχεται, ἐπεὶ δὴ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἐαυτῶν ἐνδικῶν. αἰα-
Concil. Tom. 5.

bore communi, vt credita, & per
apostolicam successionem hucuf-
que detenta seruemus. Illud enim
a nobis petitur, vt secundum A-
postolum ambulemus. Non enim
nunc species, sed fides nostra vo-
catur ad causam. Spiritualia arma
sumenda sunt, quia bella sunt
mentium & tela verborum; vt in
nostri regis fide perduremus. Om-
nes nunc ibi positos beatus Pau-
lus apostolus monet, vbi Timo-
theum remanere mandauit. Idem
igitur locus, eadem causa etiam
modo ipsum requirit officium.
Nos quoque nunc agamus & stu-
deamus illud, quod agendum tunc
ille suscepit. ne quis aliter sentiat,
& quaestiones praestantibus maxi-
me fabulis ne quis intendat, vt ip-
se praecipit: simus vnanimis, v-
num, quia sic expedit, sentientes:
nihil per contentionem, nihil per
inanem gloriam agere gestiamus:
vna anima cum vno corde sit cun-
ctis, quandoquidem fides, quae est
vna, pulsatur. Doleat, imo & lu-
geat hoc nobiscum in communc
omne collegium. Vocatur in iu-
diciu, qui iudicaturus est mun-
dum; discutitur, qui discussurus
est omnes; & calumniam pati-
tur, qui redemit. Accingatur ar-
mis Dei vestra fraternitas. Sci-
tis quae galea caput nostrum mu-
niat, quae lorica pectus includat.
Non vos nunc demum ecclesia-
stica rectores castra ceperunt.
Nemo dubitet fauente Domino,
qui facit vtraque vnum, depo-
sitis armis pacem futuram, quan-
do se causa ipsa defendit. Respi-
Concil. Tom. 5.

* Τιμόθεον
* ἀκρίτως
* ἄλλοις
* τῆς μα-
* λιστα μακρο-
* λογίας
* ἡ αὐτὴ μα-
* λιστα χρο-
* νολογία
* ἐξ ὡμῶν
* κελύθειον

Rom. 8. v. 4.

* persona aliqua,

1. Tim. 1. v. 3.

1. Tim. 1. v. 4.
Philip. 2.

Ephes. 6.

Eph. 2. v. 14.

ANNO CHRISTI 431.

* I. ἡ ἐπιτομή φιλοσόφου, ἡσὸν δὲ κερ...

* I. καὶ γὰρ...

* σοφιστικῶς...

* νεὺς...

* πάλιν...

* I. ἐπιτομή...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

* ἀποστολικῶς...

ἢ γὰρ ὅπως μὲν περὶ ῥησίας λαλήσητε
τὸ λόγον τῆς Χειροδοξίας καὶ ταῦτα δέ-
δωκε φυλάττειν, ὡς περὶ καὶ κηρύττειν
ἐχαρίσατο. καὶ πεπληρωμένοι πνεύ-
ματος ἀγίου, καθὰ γέγραπται, εἰ καὶ
διαφύλαξαι, ἐν ὅμοις, ὅπως αὐτὸ
τὸ πνεῦμα ἐδίδαξε, καὶ * πορεύεται.
τούτοις πᾶσι συντόμως * νεύθησάν
νοῖς ὅτι, καὶ ἐὰν φησὶν ὁ δόξολος, εἰ-
δόσι λαλῶν, ἐλαλῶσάντων ἐν τοῖς
τελείοις ἐπαγωνίσασθε καὶ κανονικῶς
καὶ τῆς ἐκκλησιῶν εἰρήνῃ συνηγο-
ρήσατε, ὅτι ἔσται εἰρήνη καὶ πᾶσι
λαλῶν, καὶ πῶς νῦν, καὶ πῶς μέλλοσι, πα-
ρακαλοῦντες καὶ σώζοντες τὰ εἰς εἰ-
ρήνῃ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπετείλαμεν,
τὴν ἡμετέραν ἀναδεχομένους φρονή-
δα, ὅτι ἀγίοις ἀδελφοῖς καὶ συλλει-
τουργοῖς ἡμῶν, ὁμοψύχοις ἡμῶν καὶ
δεδοκιμασμένοις, Ἀρκάδιον καὶ Προί-
εκτον ἐπίσκοποις, καὶ Φίλιππον
ἡμέτερον πρεσβύτερον, οἱ τοῖς πο-
λιτοῖς ᾤρεστονται, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν
* πάλιν ἀρεσκέντα ἐκβεβάσισιν. οἷς
παραχρηθῆναι παρὰ τῆς ἡμετέρας ἀ-
γιότητος ἐκ ἀμφιβάλλομεν συγκα-
τάξασιν * ὅτι τὸ ὅπως αὐτὸ γινώ-
τε, δοκῆ ὑπὲρ τῆς πασῶν τῆς ἐκκλησιῶν
ἀμελεμνίας κειρίσται.

Γάντες ὁ βίλαβέσατος ἐπίσκο-
ποι ἅμα ἀνέβησαν. Αὐτὴ δικαί-
α κρίσις· νέω Γαύλω Κελεσίνω, νέω
Γαύλω Κυελλῶ, Κελεσίνω τῶ
Φύλακι τῆς πίστεως, Κελεσίνω τῶ ὁ-
μοψύχῳ τῆς σωόδου, Κελεσίνω βί-
χαρισεῖ πᾶσα ἡ σωόδου· εἰς Κελεσί-
νω· εἰς Κύελλῶ· μία πίστις τῆς
σωόδου· μία πίστις τῆς οἰκουμένης.

Ερμηνεία τῆς κατὰ δέσεως.
Προίεκτος ὁ βίλαβέσατος ἐπί-
σκοπος καὶ πρεσβυτέρῳ τῆς εἰπέ· Κατανο-
Concil. Tom. 5.

quam ut cum fiducia loquamini
verbum Domini? quam ea serua-
re, quæ & prædicare concessit? ut
repleti sancto Spiritu, sicut scri-
ptum est, licet ore diuerso, vnum
tamen quod ipse Spiritus docuit,
proferatis. His omnibus breuiter
animati, (quia, sicut ait Aposto-
lus, scientibus legem loquor, et lo-
quor sapientiam inter perfectos) ad-
estote catholicæ fidei, & ecclesia-
rum quietem defendite, quia sic
dictum est & præteritis & præsen-
tibus & futuris, rogantes atque
seruantes quæ ad pacem sunt Ieru-
salem. Direximus pro nostra so-
licitudine sanctos fratres & con-
facerdotes nostros, vnanimes nobis
& probatissimos viros, Ar-
cadium & Proiectum episcopos,
& Philippum presbyterum nos-
trum, qui iis quæ aguntur, inter-
sint, & quæ a nobis antea statuta
sunt, exequantur. Quibus præ-
standum a vestra sanctitate non
dubitamus assensum, quando id
quod agitur, videatur pro vniuer-
sali ecclesiæ securitate decre-
tum. Data VIII. Idus Maii, Bas-
sio & Antiocho conf.

Omnes reuerendissimi episco-
pi simul acclamauerunt: Hoc iu-
diciū. Nouo Paulo Cæ-
lestino, nouo Paulo Cyrillo, Cæ-
lestino custodi fidei, Cælestino
cum Synodo concordī, Cælesti-
no vniuersa Synodus gratias agit.
Vnus Cælestinus, vnus Cyrillus,
vna fides Synodi, vna fides orbis
terrarum.

Interpretatio depositionis.
Proiectus reuerendissimus epi-
scopus & legatus dixit: Litera-
Ffff ij

rum sancti venerandique papæ Cælestini episcopi formam vestra sanctitas consideret: qui sanctitatem vestram hortatus est, nō quasi ignorantem docens, sed tamquā gnaram commonefaciens, ut ea quæ & dudum ante definire, & nunc in memoriam reuocare dignatus est, iuxta communis fidei regulam, catholicæque ecclesiæ utilitatem, ad finem numeris omnibus absolutum deduci iubeatis.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ episcopus dixit: Apostolica & sancta sedes Cælestini sanctissimi episcopi, per literas, quas ad religiosissimos episcopos, ad Cyrillum, inquam, Alexandrinum, & Iuvenalem Hierosolymitanū, & Rufum Theffalonicensem, necnon ad sanctas Constantinopolis & Antiochiæ ecclesias mittit, etiam ante de præsentī negotio sententiam regulamque præscripsit: quam nos quoque secuti (cum terminus Nestorio ad emendationem datus dudum iam præteriiisset, multumque præterea temporis post nostrum, iuxta religiosissimi imperatoris decretum, in Ephesiorum ciuitatem aduentum fluxisset, atque hic non parum temporis commorati essemus, ut dies ab imperatore præfinitus, elapsus iam esset; quoniam Nestorius a nobis citatus non paruit) formam illam executioni mandauimus, canonicum apostolicumque iudicium in illum proferentes.

Interpretatio depositionis.

Arcadius reuerendissimus episcopus & legatus dixit: Etsi tardus nauigationis progressus, aduersaque tempestas nos maxime

πάνω ἢ ὑμετέρας ἀγίους ὡς τύπον τῶν γραμμάτων τῆς ἀγίου καὶ σεβασμίου πατρὸς Κελεστίνου τῆς ἐπισκοπῆς, ὃς πρεσβύτερος ἢ ὑμετέρου ἀγιοσύνης, ἐχὼς ἄγνοιας διδασκῶν, ἀλλ' ὡς γινώσκουσιν ὑπομνήσεων ἵνα πάντες, ἀ καὶ πάλαι ὤρισεν, καὶ νῦν ὑπομνήσαι κατεξέωσεν, εἰς πέρας κελύσσητε πληρέστατον ἀγαθῶν, καὶ τὸ κανόνα τῆς κοινῆς πίστεως, καὶ τὸ ἔχρησιμον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· Καὶ πρεσβύτερον ψῆφῶν ἐπέχε, καὶ τύπον τῶν γραμμάτων, ὁ ὑποσολικός καὶ ἄγιος θεός τῆς ἀγιοπάτου ἐπισκοπῆς Κελεστίνου, διὰ γραμμάτων τῶν πρεσβυτέρου εὐφροσύνης ἐπισκοπῆς, φημι δὲ Κύριλλον τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ Ιουβενάλιον τὸν Ἱεροσολύμων, καὶ Ροδόφον τῆς Θεσσαλονικέων, καὶ πρεσβυτέρους ἀγίας ἐκκλησίας, πῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς ἀκολουθήσαντες καὶ ἡμεῖς, πάλαι τῆς πρεσβυτερίας τῆς δεδωμένης Νεστορίου εἰς διόρθωσιν, ἀρεθούσης, καὶ πολλῶν διαχρονίων χρόνων, ὅτι πῶς Ἐφεσίων κατελάβομεν, τὸ τῆς δισεβασίου βασιλείας πρεσβυτέρου, καὶ ἐν ταῦτα διατείναντες χρόνον ἐκ ὀλίγον, ὡς καὶ τὸ παρὰ τῆς βασιλείας ἀρεθούσης πρεσβυτέρου ὅτι πρεσβυτέρου καλεσαμένων ἡμῶν Νεστορίων, οὐχ ὑπήκουσε, τὸν τύπον ἐξεβίβασαμεν, κανονικῶς καὶ ὑποσολικῶς αὐτῶν κατανόσαντες κελύσσητε.

Ερμηνεία τῆς κατεξέσεως.

Ἀρχάδιος ὁ ἀλαβείστας ἐπίσκοπος καὶ πρεσβυτέρους εἶπεν· Εἰ καὶ πάλαι ἡμεῖς τὸ βεβίβασεν τῶν πλοῦς, καὶ τῶν χρόνων ἡ ἐν ἀδύποτις κα-

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

πέραν, ἵνα εἰς τὸ τετραμένον τόπον, ἢ πρὸ ἡλιπζοῦρου, ἀφιερωθῶμεν. ὁμῶς κωβερνώτος θεοῦ, καὶ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, ἐν ταῦτα τὸ ἡμεῖς μόνον * ἄρρηγύετο· καὶ διχαριστοῦμεν αὐτῷ, ἵνα τὴν μακαριότητα τὴν ὑμετέραν εἰς ἓνα τόπον, καὶ εἰς μίαν πίστιν, μένουσαν ἐν ῥοῦρου, μεμνημένους τε ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ, ἡμεῖς ὁ κύριος ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς τῶν ἐαυτῶν ἀμαρτιῶν διὰ τῆς ἀποδοῦναι τὴν μακαριότητα τὴν ὑμετέραν, ὅπως ἡ τετύπωται ἄρα τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, ἡμᾶς διδάσκουσα καὶ ἐκλύουσα.

Επιμωρία τῆς κατὰ θεοῦσεως.

Φίλιππος πρεσβύτερος καὶ πρεσβυτέρου τῆς ἀποστολικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκείνου ἐπιμωρίας ὁμολογητοῦ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίας σωόδου, ὅτι ἀναγνωσκομένων ὑμῖν τῆν γραμμάτων τῆς ἀγίας καὶ μακαρίου πάπα ἡμεῖς, τὰ ἅλα μέλη τῆς ἀγίας ἡμεῖς Φωνῆς, τῆς ἀγίας καὶ Φαλῆ καὶ τῆς ἀγίας ἡμεῖς ἐκβοήσασιν ἐν τῷ ὄρατε. οὐ γὰρ ἀγνοεῖ ἡμεῖς ἡ μακαριότητος, ὅτι ἡ καὶ Φαλῆ ὄλης τῆς πίστεως, ἡ καὶ τῆς ἀποστόλων, ὁ μακαριος Γένης ὁ ἀπόστολος, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τὸν τὸ μέγιστον τὸ ἡμέτερον πολλοῖς χιμῶσι καὶ σκυλῶν βραδύτερον ἄρρηγύετο, διὰ τοῦτο ἄρα καλεῖται, τὰ ἐν τῇ ἀγίας σωόδου κατὰ τὴν ἡμεῖς ἀφίξεως πεπραγμένα ἡμῖν φανεροῦνται καὶ ἐκλύουσα ἵνα καὶ τῆς γαμῶν τῆς μακαρίου πάπα ἡμεῖς, ἐπι γαμῶν καὶ τῆς παρόντος ἀγίας συλλογῆς, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως τῆς αὐτῶν κατὰ θεοῦσεως βεβαιώσωμεν.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας ἐπιμωρίας τῆς ἀγίας σωόδου τὴν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐδίδεν ὁ τῆς ὄλων θεοῦ τῆς ἐπιφοιτήσεως τῆς γραμμάτων τῆς θεοσεβείας τοῦ ἐπίσκοπου Κελεστίνου, καὶ τῆς

deinuerit, ita vt, sicuti spes erat, ad destinatum locum venire nequiuerimus; attamen Dei gubernatione, vestraeque beatitudinis, nostra mediocritas huc applicuit: ipsique gratias agimus, quod beatitudinem vestram vno in loco, & vna in fide manentem, & pro ecclesia Dei, quam Dominus nostro Iesus Christus sanguine suo acquisiuit, sollicitam inuenerimus. Quapropter vestram beatitudinem rogatam cupimus, vt quae a vestra sanctitate decreta sunt, ea nobis exponi iubeatis.

Interpretatio depositionis.

Philippus presbyter, & apostolicae sedis legatus dixit: Gratias agimus sanctae venerandaeque Synodo, quod literis sancti beatique papae nostri vobis recitatis, sancta membra sanctis vestris vocibus, sancto capiti, sanctis etiam vestris exclamationibus, vos adiunxeritis. Non enim ignorat vestra beatitudo, totius fidei, vel etiam apostolorum caput esse beatum apostolum Petrum. Proinde cum nostra mediocritas multis tempestatibus iactata & vexata serius accesserit, rogamus vt ea nobis patefieri mandetis, quae ante aduentum nostrum in sancta hac Synodo acta sunt; quo iuxta beati papae nostri, praesentisque huius sancti coetus sententiam, nos quoque confirmemus, conformiter eorum depositioni.

Theodotus Ancyrae episcopus dixit: Iustam esse sanctae Synodi sententiam demonstrat vniuersorum Deus per literas Caelestini religiosissimi episcopi huc

Att. 20.

* ἄρρηγύετο

* ἐαυτῶν ἀμαρτιῶν

* ἡμεῖς

* ἐπιμωρίας

* ἐπιμωρίας

allatas, & per vestrae pietatis aduentum. Nam Cælestini episcopi sanctissimi & beatissimi zelum, & in piam fidem studium demonstrastis. Quoniam vero iusta ratione permota vestra beatitudo, ex ipsis actorum commentariis intelligere quaesivit de Nestorii depositione; iustam sententiam, sanctaeque Synodi zelum & consensum in fide, quam piissimus & sanctissimus episcopus Cælestinus magna voce deprædicat, vestra reuerentia plane certoque cognoscet: quod fiet vbi hoc etiam quod vobis satisfactum sit, & reliqua præsentis actioni addentur.

παροιστά τῆς ὑμῶν θεοσεβείας. τὸν τε
 Ἰησοῦν τῆς ἀγιώτατου καὶ ὁσιώτατου
 Κελεστίνου ἐπισκόπου ἐδείξατε,
 καὶ πλὴν αὐτοῦ πλὴν ἕτερον πῶς αὐτοῦ
 ἐπέζητησεν ἐπιλόγως καταμαθεῖν ἢ ὑμε-
 τερα θεοσεβεία, ἧς αὐτῶν τῶν πεπερα-
 γμένων ὑπομνημάτων ἐπὶ τῷ κα-
 θηρημένῳ Νεστορίῳ πληροφορησέ-
 ται ὑμῶν ἢ διὰ τὴν ἀγιότητα τῆς
 καμίας, καὶ τῆς ἀγίας οὐνοῦ δὴ τὸν τε Ἰη-
 σοῦν, καὶ τὸ συμφανίδου τῆς πίστεως, καὶ
 καὶ ὁ θεοσεβέστατος καὶ ἀγιώτατος ἐπι-
 σκοπος Κελεστίνος μεγάλην κηρύσσει
 τῇ φωνῇ, δηλαδὴ καὶ πλὴν ὑμῶν πλη-
 ροφορίῳ, καὶ τῶν ὑπολοίπων τῆν ἀρετῶν τῆν νῦν περὶ δευτέρων.

ANNO
CHRISTI
431.

EPISTOLA CÆLESTINI PAPÆ AD THEODOSIVM IMPERATOREM.

Cælestinus episcopus Theodosio Aug.

SVFFICIAT licet, quod sollicitudo vestrae clementiae circa fidei catholicae defensionem, cui pro Christi Deofatri amore, qui vestri imperii rector est, adesse modis omnibus festinatis, integram immaculatamque eam, pravorum dogmatum damnato errore, servatis; in hoc semper munimen vestri constituentes imperii, scientes regnum vestrum sanctae religionis observantia communitum firmiter duraturum: sed huic caelesti curae vel gloriae vnusquisque nostrum pro sacerdotali officio operam nostram, in quantum valemus, impendimus, & huic Synodo, quam esse iussistis, nostram praesentiam in his quos misimus, exhibemus, pietatem vestram sub diuini obsecrantes obtestatione iudicii, ne quid turbidae nouitati licere vestra mansuetudo permittat, neve facultas aliqua his qui diuinae maiestatis potentiam in humanae disputationis rationem artare contendunt, quo perturbetur pax ecclesiastica, tribuatur. Maior vobis fidei causa debet esse, quam regni: ampliusque pro pace ecclesiarum clementia vestra